

Lene Bang
Frem 23
2800 Kgs. Lyngby

Afgørelse i sagen, hvor du på vegne af JKF21 har anmeldt tidligere miljøminister Lea Wermelin

Jeg skriver til dig for at oplyse dig om, at jeg har besluttet ikke at indlede en efterforskning mod tidligere miljøminister Lea Wermelin for at have udøvet hærværk efter straffeloven.

Begrundelse

Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på, at politiet ikke har kompetence til at gennemføre undersøgelser af sager om overtrædelse af ministeransvarlighedsloven.

Jeg har især lagt vægt på, at det fremgår af jeres anmeldelse, at sagen drejer sig om en mulig strafbar handling begået af tidligere miljøminister Lea Wermelin, i det hun har givet tilladelse til brug af giftstoffer i landbruget. Beslutningen om at givet tilladelse til brug af konkrete stoffer i landbruget må anses for at være en handling udført af en minister som led i udøvelsen af den særlige kompetence, som tilkommer denne i kraft af ministerstillingen. Handlingen henhører dermed under ministerens embedsførelse og falder herefter ind under det særlige system, hvor kompetencen til nærmere at undersøge forholdet henhører under Folketinget og Rigsretten.

Lovgrundlaget for dette særlige system er anført nedenfor. Efter min opfattelse ligger det herefter uden for politiets, anklagemyndighedens og de almindelige domstoles kompetence at beskæftige sig med din anmeldelse.

Det skal samtidig bemærkes, at jeg ikke herved har taget stilling til, hvorvidt der foreligger en overtrædelse af ministeransvarlighedsloven.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 749, stk. 1 (ikke grundlag for at indlede efterforskning), idet jeg herefter i øvrigt bemærker følgende:

Det fremgår af grundlovens § 16, at kompetencen til at træffe beslutning om tiltalerejsning mod en minister i anledning af dennes embedsførelse tilkommer Kongen (Folketinget), og at sagen i givet fald skal pådømmes af Rigsretten.

I rigsretsloven (lovbekendtgørelse nr. 641 af 17. september 1986 med senere ændringer) er foreskrevet en særlig procedure for tilvejebringelse af oplysninger i sager omfattet af grundlovens § 16. Den særlige procesform fremgår navnlig af rigsretslovens §§ 20, 26 og 27, hvorefter det påhviler den udpegede anklager at tilvejebringe de nødvendige oplysninger.

Det følger af ministeransvarlighedsloven (lov nr. 117 af 15. april 1964 med senere ændringer), at et eventuelt lovbrud begået af en minister i forbindelse med embedsførelsen vil kunne strafforfølges efter dette særlige system.

Det har i den statsretlige teori været diskuteret, om Rigsrettens kompetence i givet fald er en enekompetence, således at politiet, anklagemyndigheden og de almindelige domstole ikke kan beskæftige sig med sagen. Der er ikke enighed om dette punkt. De forfattere, der mener, at Rigsretssystemet ikke indebærer en enekompetence, forudsætter dog samtidig, at anklagemyndigheden i givet fald kun kan agere med Folketingets indforståelse for handlinger uden politisk eller forfatningsretlig karakter. Synspunktet om, at der under visse omstændigheder gælder en dobbeltkompetence, finder dog hverken tilslutning hos dr.jur. Jens Peter Christensen¹ eller hos forfatterne til den kommenterede Grundlov².

I denne sammenhæng er det efter min opfattelse værd at notere sig Rigsrettens sammensætning af personer med henholdsvis juridisk og politisk baggrund.

Således anfører dr.jur. Jens Peter Christensen, at der i en række tilfælde, hvor en ministers embedsførelse er til vurdering hos Rigsretten, er behov for politisk indsigt hos rettens medlemmer, idet han videre anfører, at *"Denne politiske indsigt vil bestå dels i indsigt i de vilkår, hvorunder en mini-*

¹ Jens Peter Christensen: "Ministeransvar", Jurist- og Økonomforbundets Forlag 1997

² "Danmarks Riges Grundlov med kommentarer" redigeret af Henrik Zahle, Jurist- og Økonomforbundets Forlag 2006, samt Jens Peter Christensen, Jørgen Albæk Jensen og Michael Hansen Jensen: "Grundloven med kommentarer", Jurist- og Økonomforbundets Forlag 2015.

ster i praksis virker som øverste administrative chef for sit ministerium, dels i indsigt i samspillet mellem minister og Folketing og de politisk-parlamentariske normer, der angår dette samspil”³.

Der foretages herefter ikke yderligere i anledning af din anmeldelse.

Mulighed for at klage

Jeg kan ikke ud fra sagen se, om du har ret til at klage. Læs om, hvem der har ret til at klage i klagevejledningen på næste side. Fristen for at klage er 4 uger efter, at du har modtaget dette brev. Du skal begrunde, hvorfor du mener, at du har ret til at klage.

Hvis du mener, at du har ret til at klage, kan du sende klagen hertil eller til Statsadvokaten i København, Kampmannsgade 1, 1604 København V.

Du kan endvidere sende klagen via e-Boks til Statsadvokaten i København (find adressaten i e-Boks under Myndighed/Stat/Rigspolitiet).

Med venlig hilsen

Karen Vistisen
Advokaturchef

Line Steffensen
Specialanklager

³ Jens Peter Christensen: ”Ministeransvar”, side 489.

